

signatio. Nam assignat omni nouicio annus vnus
ad pbandū ordinis austeritatis. Moraliter annus
iste assignatus est affinis placabilis et graciosus to-
ta vita p̄sens in qua p̄t quilibet eligere bonū vel
malū. Nam dicitur Eccl. xv. Ante hoīem vita. s. gr̄e et
mors. s. calpe bonū vicz meritorū qd̄ voluit dabit
ill. In isto anno pbant oēs q̄ debēt recipi ad ordi-
nem celestē. Juxta illud Sap. iij. Tanq̄ aurū in
fornace pbant electos dñs. et q̄si holocausti hosti-
am accepit illos. Septimū ē voti p̄fessionis omis-
sio et ratificatio. q̄ dñs qui recipit ad ordinē cele-
stem p̄fitebit regulam amoris dicēs cum b. Aug.
ll. sol. c. xliij. Diligam te deum meū ex toto corde
meo. totisq̄ medullis p̄cordiorū meorū. habēs te
in corde meo et in ore p̄ oculis meis semp. et vbicūq̄
ita vt nullus in me adulterinis amoribus pateat
locus. Post hāc amoris p̄fessionē dabit vnicuiq̄
locus eterne fruitionis vt edat super mensam dei
Iuce. xxij. Ego dispono vobis. s. fm̄ exigentiā me-
ritorū vt edatis et bibatis sup̄ mensam meam in re-
gno meo. q̄ legitur Gen. xliij. Sederunt coram Jo-
seph primogenitus supra primogenita sua et ministris
iuxta etatem suā. Ultimo assignabit sibi lo-
cus in choro angelorū. nam quilibet fm̄ q̄ magis
vel minus habet meritiū sortiet apud summos an-
gelos medios vel infimos locū vbi deū laudat si-
ne fine. dicens cū ps̄. Adituro: meus tibi psallam.
q̄ deus susceptor: meus es. Ps̄. lviij.

De eadem. Sermo. liij.

Audiū est angelis su-

per vno peccatore p̄niam agente Lu. xv.
Ad exp̄ientiam videmus q̄ celū ali-
quā p̄fert stellas tristes vt galaxiā pallidam aut co-
metam pesti hoīs quasi p̄dolens. Et etiā p̄fert stel-
las claras et lucidas letis quasi p̄gaudētes. Nam
in aduētū pestilentie celum tristitia p̄fert signa vel
stellas iaz dicitas. quibus grandis pestilētia dino-
scit mundanis regionibus p̄uentura. Ideo dicit
Dugo in didas. li. liij. Celum semp̄ in se p̄fert iudi-
cia atq̄ signa pestilentie in mundanis vapore ac si
instar hoīs pesti p̄doletat misericordie humane. Spū-
aliter p̄ celū intelligit celū superiorum civium. De
quibus in ps̄. xvij. Celi enarrant gloriā dei. illud
in quā celū civitū celestium p̄fert in se stellas. i. an-
gelos sanctos q̄ condolent pesti n̄re. i. p̄ctis. q̄ sunt
pestes aie n̄re. et de serenitate n̄re cōscientie q̄ facit
eos letos gaudere et letantē. Et hoc testat b. Aug.
ll. sol. c. xxvj. Quoties inquit bñ agimus gaudēt
angeli. tristatē demones. Quoties em̄ a bono de-
uiamus dyabolum letificam⁹. et angelos suo gau-
dio defraudamus. De h̄ legit in vitaspa. li. ij. c. lviij
Abbas Paulus quodā die vidit hoīes clara fa-
cie ad ecclesiā. et leto animo ingrediētes et angelos
ipsorū cū ipsis gaudētes. vñū tñ vidit nigerrima
facie ad modū ebriopis et demones hinc inde gau-
dentes. et misso in naribus freno eum trahentes. et
angelum eius alonge sequentē tristē. eum autē
oēs exirent de ecclesia vidit et illū clara facie egre-
di et demones alonge abominantes eum. sanctus
q̄ angelos eius hylarē et gaudētē. nam iste q̄uis
fornicator fuerit tñ ad verba p̄dicatois q̄ ait. Ja-

nam et mūd̄ estote. p̄uersus fuit. et p̄niam egerat.
iō angelis gaudū fecerat. Juxta illud verbū alle-
gatū. Gaudū erit angelis sup̄ eū. In q̄ tria tangū-
tur. Primo gaudētū status et p̄ditio: ibi. angelis
dei. Secūdo q̄litas gaudij et discretio: ibi. gaudētū.
Tercio gaudētū cā et rō: ibi. sup̄ vno p̄ctore.
vt sic dicat. angelis dei erit gaudū. Vbi nota Au-
gu. de miraculis sacre scripture di. Qui p̄ p̄niam
p̄ctā diluit angelice felicitatis p̄sors in eternū erit.
hinc est q̄ sup̄ p̄uersionē p̄ctōis velut de suo p̄sor-
te angeli in celo gaudere dicunt. Naz nos vt dicit
Duge. angelis in celis occasiōē gaudij p̄bemus
cū sup̄ irā ambulātes p̄uersatōz hēm⁹ in celis. Vñ
āgelū s̄ q̄druplices. p̄substantialē deitatis. intellectualē
nobilitatis. sacerdotalis dignitatis. et mētalē pu-
ritatis. Primus ā angelus est x̄p̄s q̄ p̄substantia-
lis deitatis est cū p̄re. sicut canit in simbolo Nicē-
no. Genitū nō factū cōsubstantialē p̄ri. i. vni⁹ s̄be
seu essentie. et h̄ est p̄ arrianū q̄ ait. q̄ nō sit vna cū
p̄re natura. hic est angelus magni cōsiliij Ysaie. lx.
Ipse enim x̄p̄s med̄a in trinitate p̄sona velut an-
gelus missus ē de sinu p̄ris in vterū matris vt nō-
bis cōsilia p̄fectōis daret. et doctrinā noui testamē-
ti nūciaret. De q̄ p̄dixit Malach. iij. Statim veni
et ad templū sc̄m suū dñator quē vos queritis. et
angelus testamenti quem vos vultis. Iste ange-
lus gaudet sup̄ cōuersione p̄ctōis p̄pter duo. Pri-
mo q̄ p̄pter p̄niam irā sua placat. Cū peccat hō
deus odit eū. Juxta illud Eccl. xij. Altissim⁹ odio
habet p̄ctores. cū autē p̄ p̄niam cōuertit miseret ei
et placat. iō subdit Eccl. xij. Et misertus est penitē-
tibus. habet em̄ dñs se ad modū hoīs q̄ cū iratus
est turbat. et cū placabilē letat. Jō dicit Hier. xvij
Si p̄niam egerit gens ista a malo suo. ago et ego
p̄niam sup̄ malo qd̄ cogitauit vt faceret eis. Secūdo
gaudet x̄p̄s de p̄ctore penitēte. q̄ p̄ctus sanguinis
sui in eo nō frustra. De h̄ gaudio dicit Prover. xxij
Exultat gaudio p̄r iusti. Pater n̄r x̄pus est q̄ nos
genuit sanguine suo et parturuit in dolore et pau-
ptate crucis. De hoc Aug. in quodā ser. Multos
filios deus fecit. vnicus dei fili⁹ em̄t sibi multos
fr̄es sanguine suo. pbant reprobatos. redemit vē-
ditos. honorauit iniuriatos. viuificauit ociosos. h̄
ille. q̄ ne sua emptio frustraret i nobis assumam⁹
crucē p̄nie. vt ip̄e de nobis possit gaudere. q̄ dicit
Duge. sup̄ li. numeroū. omel. xliij. Puto q̄ sup̄
singulos fideles q̄ cōuertunt ad deū et in fide p̄fi-
ciūt festiuitas gaudiosa deo orit. letificat eū q̄ fue-
rat impudicus vt sic sit castus q̄ erat iniustus. qui
iusticiā colit agit festus. Hec Duge. C Est em̄
tantū gaudū x̄po de p̄uersione p̄ctōz q̄ si nō suf-
ficeret sua passio. rursus mori et pati paratus esset.
Ad h̄ est exemplū qd̄ scribit Dion. in epla ad de-
mophilū. Qz cū quidā infidelis quendā fidelē a fi-
de p̄uertisset. Carpus quidā vir magne sanctitatis.
adeo h̄ moleste ferebat vt vtrūq̄ igne cōburi deū
rogaret. Cui circa noctis mediū apparuit x̄pus in
aere cum multitudīne angelorum. In terrā ap-
paruit somax cum serpētibus incensa ad quā tra-
hebant illi duo hoīes. Carpo ergo petenti magno
desiderio vt mitterent in fornacē et moleste ferebat
dilatatiōē. Ecce x̄p̄s misertus descendebat a solio